

PREDGOVOR

Anatomija je centralni predmet izučavanja na medicinskim fakultetima. Učeći anatomiju studenti uče osnovni jezik medicine, razvijaju sposobnost razumevanja i savladavanja problema u trodimenzionalnom prostoru. Anatomija je osnova razmišljanja, zaključivanja i rešavanja problema u medicini. Anatomija čoveka je osnova kliničkih predmeta, pa je i njeno mesto na Medicinskom fakultetu i u medicinskoj praksi posebno istaknuto. Uprkos eksploziji informacija koje dolaze iz svetske nauke vezane za medicinu i ubrzanog razvoja dijagnostičkih i terapijskih sredstava i metoda medicinske tehnologije, efikasno zdravstveno obrazovanje još uvek počiva na čvrstoj anatomskoj bazi. Suštinsko praktično poznavanje anatomije je neophodno za sprovođenje bezbroj kliničkih procedura u medicinskoj svakodnevici, što anatomiji daje vanvremenske atribute aktuelnosti. Sve rutinske procedure, kao i one koje spašavaju život pacijenta, zahtevaju istinsko razumevanje trodimenzionalne anatomije. U svakom slučaju, lekarska praksa traži sigurnost koja počiva na viđenoj i proučenoj unutrašnjosti ljudskog tela i međusobnoj relaciji struktura, čija je osnova upoznavanje topografske anatomije ljudskog tela kroz disekciju i studiju humanih preparata.

Svrha proučavanja klasične anatomije disekcije ljudskog tela je uvođenje koncepta vizualizacije i razumevanja normalnih struktura, posebno odnosa između sastavnih komponenti tela (npr. krvnih sudova, nerava, kostiju, organa). Kroz analizu disekcionih preparata i preseka tela student ili lekar koristi znanja o obliku i odnosima anatomskih struktura, stečena praktičnim studiranjem topografske anatomije. Vrlo često, na preparatima i presecima se jasnije prikazuju prostorni odnosi nego na šemama i crtežima. Prateći strukture na seriji preseka u nizu bolje se uočavaju anatomske odnose i tako se lakše mentalno oblikuju. Znanje u tumačenju preseka normalnih struktura ljudskog tela se vrlo često primenjuje u savremenoj medicinskoj praksi kroz analizu kako klasičnih radiografija tako i CT, MRI i ultrazvučnih snimaka. Ove dijagnostičke metode su neophodne za registrovanje promene normalne anatomije i postavljanje kliničke dijagnoze.

Klinički značaj moždanih arterija i čitave cerebralne cirkulacije je višestruk i može se posmatrati sa neuroradiološkog, neurološkog i neurohirurškog aspekta. U ovoj knjizi daje se detaljan i precizan prikaz mikroanatomskih karakteristika moždanih arterija. Poznavanje porekla, topografskih odnosa, ramifikacije, varijacija i područja vaskularizacije moždanih arterija je od presudnog značaja za tumačenje kliničke slike pacijenata sa cerebrovaskularnim oboljenjima, u neuroradiološkoj identifikaciji svakog moždanog suda i svake vaskularne lezije, kao i u smanjenju rizika neurohirurškog tretmana vaskularnih oboljenja mozga.

Koristili smo internacionalno prihvaćene latinske nazive iz Terminologia anatomica sa dodacima iz Nomina anatomica et histologica. Zvezdicama su označeni odomaćeni latinski nazivi koji nisu navedeni u zvaničnoj terminologiji.